

kendt Sygekasse. Dette Ændringsforslag kan jeg ikke tiltræde. Forholdet er jo, at man ved denne Lov tilbyder Begravelseskasserne en gratis Vejledning, saa at Medlemmerne kunne føle sig trygge for, at deres Kasse virker paa en Maade, der er heldig for Medlemmerne i forsikringsmæssig Henseende. Denne Vejledning tilbyder man dem gratis, og den vil medføre forøgede Udgifter for Statskassen. Men det vilde dog, forekommer det mig, være noget bagvendt, om man sagde: Til Gengæld for, at vi saaledes tilbyde jer et væsentligt Gode gratis, skulle I have et Tilskud. En saadan Motivering finder jeg ikke holdbar i dette Tilfælde, og jeg tror, at det vilde kunne medføre ret farlige Konsekvenser, hvis man kom ind herpaa. Spørgsmaalet, om man skal gaa til Stats-tilskud til Begravelseskasser, og i hvilket Omfang, maa være Genstand for Overvejelse udelukkende med Hensyn til disse Kassers Formaal, og man kan ikke endnu — saa lidt Overblik man har over alle disse Forhold — foreslaa Indførelsen af saadanne Bestemmelser, det maa vi indrømme maa vente, indtil vi ved Hjælp af denne Lov have faaet saadanne Oplysninger, at man paa Grund deraf kan fremkomme med eventuelt Forslag i saa Henseende.

I Ændringsforslaget foreslaas det at give 10 Øre for hvert Medlem, hvis Livsstilling ikke forhindrer Optagelse i en anerkendt Sygekasse. Men Loven om anerkendte Sygekasser kender ikke dette, at ens Livsstilling skulde forhindre Optagelse i en anerkendt Sygekasse. Det er ikke Livsstillingen, der i saa Henseende lægges Vægt paa, det er de økonomiske Forhold. Denne Ændring kunde da medføre, at man maatte sige, at samtlige Medlemmer af en Begravelseskasse havde Krav paa at faa et Tilskud paa 10 Øre som Hjælp til Foreningens Administration. Men vil man se bort fra denne uheldige formelle Affattelse, vil netop Ændringsforslaget, som det her er formet, kunne medføre et meget slemt Arbejde for Begravelseskassens Bestyrelse. Thi hvis det er en Begravelseskasse, der virker paa et stort Omraade, skal det altsaa undersøges, om dets Medlemmer have Ret til at være i en saadan anerkendt Sygekasse, og det vil kunne medføre et betydeligt Arbejde for Begravelseskassens Bestyrelse. Der vil opkomme adskillige Tvivlsspørgsmaal, om det og det Medlem har Ret til at blive optaget i en anerkendt Sygekasse. Alle disse Tvivlsspørgsmaal skulle afgøres paa

den Maade, som Loven om anerkendte Sygekasser bestemmer, nemlig ved at ulejlige det Voldgiftsudvalg, der skal virke i saadanne Tilfælde, og man kan da faa en Mængde af slige Spørgsmaal ind for dette Voldgiftsudvalg. Jeg kan da ikke se rettere, end at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag i Virkeligheden vil betyde et langt mere forøget Arbejde for Bestyrelsen for Begravelseskasser end det Arbejde, der er Tale om i Loven, nemlig at indsende Medlemsfortegnelse og at give Sygekasseinspektøren de Oplysninger, som han i visse Tilfælde maatte have Brug for til Supplement til andre indsendte Oplysninger.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (S. Olsen) omtalte en Ændring under Nr. 2, der er foreslaet for at give disse Begravelseskasser, der i øvrigt virke fuldt betryggende, Ret til ogsaa vedblivende at anvende noget af Tilskuddene til andre Formaal. Det ærede Medlem udtalte Haabet om, at Sygekasseinspektøren vilde fortolke dette paa en mild Maade. Jeg skal dog i den Anledning gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er Sygekasseinspektøren, der bliver Dommer i saa Henseende, det er den til enhver Tid fungerende Minister, men med denne Rettelse skal jeg ogsaa udtale Haabet om, at denne Bestemmelse maa blive fortolket paa en saa mild Maade, som Hensynet til Medlemmernes Interesser tillader.

Under Nr. 9 har et Par ærede Medlemmer stillet et Forslag om, at der skal sættes Punktum efter Ordet „Udpantning“ i Lovforslagets § 7, saaledes at Forpligtelsen for Bestyrelsen til at udrede Bøderne bortfaldd. Jeg vil nu sige, at selv om denne Ændring blev vedtagen, tror jeg ikke, det vilde have den Virkning, som de ærede Medlemmer ville tillægge den, idet jeg tror, at Resultatet alligevel bliver, at det paalægges Bestyrelsen personligt at udrede disse Bøder. Det fremgaar sikkert dels af Sagens Natur og dels ogsaa af Analogi fra øvrige Lovgivning. Men bortset derfra maa jeg fraraade denne Ændrings Vedtagelse, fordi jeg finder det naturligt, at Bestyrelsen, der har den Pligt at paase, at disse Bestemmelser overholdes, ogsaa personligt faar Bøde, hvis den sidder en saadan Forpligtelse overhørig, og i øvrigt er Bibeholdelsen af denne Bestemmelse i god Samklang med vor øvrige Lovgivning. Den findes saaledes oprydende ens i den nugældende Sparekasselov. Jeg maa derfor fraraade Vedtagelsen af de under 6 og 9